

عنوان مقاله:

ارائه مدل بهینه سازی مسیر اتوبوس بر پایه GIS

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

صادق ابوالعباسی - دانشجو کارشناسی ارشد، راه و ترابری، دانشکده مهندسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

سعید امانپور - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

سید جعفر حجازی - استادیار گروه مهندسی عمران، راه و ترابری، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

اتوبوسرانی یکی از مهم ترین سیستم های حمل و نقل عمومی شهری محسوب می شود در کلیه کشورها از جمله ایران نقش عمده ایی را در انجام سفرهای درون شهری ایفا می کند با توجه به اینکه دیگر سیستم های حمل و نقل عمومی مانند قطار شهری یا مترو در کلیه شهرهای کشور یا وجود ندارد یا به بهره برداری نرسیده است در حال حاضر اتوبوس تنها وسیله حمل و نقل عمومی می باشد که کار انتقال انبوه مسافر را در شهرها انجام می دهد. مسیریابی سیستم حمل و نقل شهری که در کشور ما کمتر به آن اهمیت داده شده است فرآیند دینامیکی و پویاست و همراه با تغییر خصوصیات ترافیکی شهرها باید امکان سنجی ایجاد مسیرهای جدید و بهبود مسیرهای فعلی مورد استفاده قرار گیرد هدف از این مقاله کاهش هزینه از دیدگاه اپراتور و استفاده کنندگان است بطوری که مورد مطلوب هر دو قرار بگیرد در این مقاله یک روش جدید برای بهینه سازی مسیرهای شبکه اتوبوسرانی با استفاده از سیستم عصبی فازی تطبیقی (ANFIS) و ترکیب آن بالگوریتم ژنتیک پیشنهاد شده است در نهایت مدل ارائه شده بر روی یک شبکه شهری اهواز آزمایش و نتایج آن مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفته است نتایج به دست آمده نشان دهنده بهبود عملکرد این مدل در مقایسه با مدل های قبلی می باشد.

کلمات کلیدی:

مسیریابی، الگوریتم ژنتیک، سیستم عصبی فازی، بهینه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505733>

